

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Maximi Tyrii Dissertationes

Maximus <Tyrius>

Lipsiae, 1775

XXV. 9. De eodem amore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51022)

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΡΙΟΥ
ΛΟΓΟΙ.

MAXIMI TYRII
DISSERTATIONES.

ΛΟΓΟΣ ΚΕ΄.

Ἔτι περὶ ἔρωτος.

Ἀναλαμβάνοντες αὐθις αὖ τὰς περὶ ἔρωτος λόγους^a,
ὡσπερ ἀρχὴν μακρᾶς ὁδοῦ, μετ' ἀνάπαυλαν βα-

DISSERT. XXV.

De eodem amore.

Resumamus iterum eandem de amore disputationem, tanquam magni itineris principium, interposita quiete, donec

NOTAE ET EMENDATIONES.

DISSERT. XXV. vulgo IX.

Sectio á.

^a Ἀναλαμβάνοντες αὐθις [αὖ] τὰς περὶ ἔρωτος λόγους,] Vulgo αὐθις [αὐ-τὰς] τὰς περὶ ἔρωτος λόγους. Nos id recepimus, quod exhibent Reg. et Harleian. Aeschylus in Agamemn. v. 348.

οὐκ ἂν γ' ἐλόντες [αὐθις αὖ] θάνοισιν ἂν.

Vbi frustra cl. Stanleius reponit, αὐθις ἀνθάνοισιν ἂν. Euripides Heraclid. v. 796. —

Νέος μεδέσῃν' ἐκ γέροντος [αὐθις αὖ.]

Aristophanes in Ranis v. 306. Ἐκ κομμάτων γὰρ [αὐθις αὖ] γάλην ὄρω. (est ex Euripidis Oreste

MAX. TYR. P. II.

v. 279. vbi vide scholiasten.)

Et v. 440. Ἄλλοις ἂν [αὐθις αὖ] γε, καί, τὰ τρώματα. Iterum v. 1265. Ὅρᾶς, προσήψεν [αὐθις αὖ] τὴν λήκυθον. Sic alibi passim. Vide sis eundem poetam in Nubibus v. 1382. Acharn. v. 854. Thesmoph. v. 869. et Aristidem Orat. in Aesculapium tom. I. pag. 67. ac in Panathen. pag. 323.

Ibid. αὐθις αὐτὰς τὰς περὶ] Quemadmodum conieceram, editum video: Ἀναλαμβάνοντες αὐθις αὖ τὰς περὶ ἔρωτος λόγους. quae locutio in quavis fere pagina occurrit. Sic πάλιν αὖ passim:

A

vt

δίζωμεν ἐπὶ τὸ τέλος^b, ἡγεμόνας παρακαλέσαντες
 τῆς ὁδοῦ Ἑρμῆν τὸν λόγιον^c, καὶ Πειθᾶ, καὶ Χάριτας,
 καὶ τὸν Ἔρωτα αὐτόν. Οὐ γὰρ τοι σμικρὸν, εἴδ' ὑπὲρ
 τῶν τυχόντων, τὸ κινδύνευμα· παραθεῖ μὲν γὰρ τῇ
 λεωφόρῳ τῆ περὶ ἔρωτος λόγῳ κρημνὸς βαθύς, καὶ
 χρῆ δυοῖν θάτερον, ἢ καλῶς ἐρῶντας ἰεναί ἀσφαλῶς,
 ἢ ἐκτραπομένους τῆς ὁδοῦ κακῶς ἐρᾶν καὶ ἐνεχθῆναι
 κατὰ τῆ κρημνῆ. Τῆτό τοι δείσας καὶ Σωκράτης
 ἐκεῖνος, εὐρῶν τὸ πάθος ἐνακμάζον τῇ τε ἄλλῃ Ἑλ-
 λάδι, καὶ πολὺ μάλισα ταῖς Ἀθήναις, καὶ μετὰ πάντα
 ἀδίκων ἐρασῶν καὶ μειρακίων ἐξηπατημένων, οἰκτεῖρας
 τῆ πάθος ἐκατέρην τὴν ἀγέλην, καὶ μήτε παῦσαι δυ-
 νάμενος τὴν ὕβριν νόμῳ, (εἰ γὰρ ἦν Λυκῆργος, εἰδὲ
 Σόλων, εἰδὲ Κλεισθένης^d, εἰδὲ τις ἄλλος τῶν διὰ δύνα-

nec ad finem perueniamus; quod ut fieri possit, duces
 viae nobis assumamus, facundiae praesidem Mercurium, Sua-
 dam, Gratias, ipsumque Amorem. Nec enim paruum est cer-
 tamen, aut de re leui institutum: quandoquidem vsitatam ora-
 tionis viam, quae de amore agere solet, praecipitium comitatur
 profundissimum; ut alterum necesse sit, vel ut recte ames, tuto-
 que viam hanc absolvas; aut ut de via deflectens secus ames,
 et in praecipitium feraris. Quod cum timeret noster Socrates, vi-
 deretque morbum hunc cum in aliis Graeciae partibus, tum
 praecipue Athenis dominari, plenaque esse omnia amatoribus,
 qui deciperent, adolescentibus, qui deciperentur, miseratus est
 in vtrisque miserum hunc affectum; cumque rem tam impudi-
 cam lege vindicare non posset, (neque enim Lycurgus erat, aut
 Solon, aut Cleodesthenes, aut alius aliquis eorum e numero,
 qui

vt apud Porphyrium *de Abst.* II,
 40. καὶ πάλιν αὐτὰ πλήθῃ etc.
 vbi male legitur αὐτὰ πλήθῃ. M.
 ἢ βαδίζωμεν ἐπὶ [τὸ] τέλος,
 Sic mss. vulgo deest vox pen-
 ultima.

^c Ἑρμῆν τὸν λόγιον,] Vide Ger.
 Io. Vossium de Idololatria II, 32.

^d εἰδὲ Κλεισθένης,] Vulgo κλη-
 δοσθένης. Reg. κλειδοσθένης. At
 veram lectionem diserte re-
 praesentat Harleian. eamque
 Paccius in suo codice reperit,
 et restitutam voluit Heinfius.
 Plutarchus in Vita Periclis pag.
 153. D. κλεισθένης ἐξήλασε Πεισι-
 στρατίδης,

μιν ἀρχικὴν πισυομένων^e ἐν τοῖς Ἑλλησι) μήτε δι' ἐξουσίας βιάσασθαι πρὸς τὰ κρείττω, (Ἡρακλέες γὰρ αὐτοῖς πρὸς τῆτο ἔδει, ἢ Θησέως, ἢ τινος ἄλλου σωφρονιστῆ ἰσχυρῆ) μήτε πείσαι λόγῳ, (ἀπειθεὶς γὰρ χεῖμα ἐπιθυμία προσλαβῆσα οἴστρον, καὶ προσελθῆσα ἐγγύτατα μανία)^f ἔτω δὲ ὁ Σωκράτης^g τὸ μὲν ὑπερ-ιδεῖν παντάπασι τῶν νεανίσκων καὶ τῶν μεираκίων^h

qui apud Graecos imperarunt) neque vi eos ad officium cogere posset, (hoc enim vel Herculis fuisset, vel Thesei, aut si quis alius robustus fuit morum castigator) neque rationibus persuadere, (quia nihil est, quod difficilius persuaderi potest, quam libido, praesertim si furiis quibusdam agitata quam proxime ad furorem accedat) negligendos sibi neque hos, neque illos putavit,

aut

τρατίδας, καὶ κατέλυσε τὴν τυραννίδα γενναίως, καὶ νόμους ἔθετο, καὶ πολιτείαν ἀριστα κεκραμένην πρὸς δμόνοιαν καὶ σωτηρίαν κατέστησε. Vide sis Herodot. V. 66. seqq. Eius meminerunt Aristoteles Polit. III. 2. Cicero in Bruto cap. VII. Plutarchus de Repugn. Stoic. p. 1033. Dion Chrysostomus Orat. XXII. p. 274. Themistius Orat. II. p. 31. XXIII. p. 287. Scholiastes in Aristophanis Nubes v. 37. aliique.

^e τῶν δύναμιν ἀρχικὴν πισυομένων] Ita vulgo, Reg. et Harl. τῶν [διὰ] δύναμιν. Forfan τῶνδε δύναμιν ἀρχικὴν πισυομένων.

^f καὶ προσελθῆσα ἐγγύτατα μανία] Mallem προσελθῆσα, *progressa, profecta*: et, ἐγγύτατα μανίας. vt XIII. 4. ἐνόσει νόσον δεινὴν, καὶ ἐγγύτατα μανίας. et sect. 7. τῆς λογισμῆς ἐπιταράττει ἐγγύτατα μανίας. XVI. 9. ἐγγύτατα μὲν τείνει

μανίας. neque vnquam aliter loquitur in hac phrasi. M.

^g [ἔτω] δὲ ὁ Σωκράτης] Legendum videtur ἔτος δὲ ὁ Σωκράτης.

Ibid. ἔτω δὲ ὁ Σωκράτης] *Davisius* coniiicit, ἔτος δὲ. Forte ex scripturae vestigiis legendum, τῆτο δέισας Σωκράτης, τὸ μὲν etc. vide initium sententiae, τῆτο τοι δέισας καὶ Σωκράτης ἐκεῖνος etc. quae vox vltima respuit ἔτος in eadem periodo. vltimatissimum vero est post longam digressionem resumere initium sermonis. M.

^h νεανίσκων καὶ τῶν μεираκίων] Obserua discrimen inter has voces. νεανίσκος est *iuuenis*, qui et vocatur ὁ ἐραστής, *amator*, maior aetate: μεираκίον est *puer*, qui et τὰ παιδικὰ, et ὁ ἐρώμενος, *quod amatur*. vnde paullo ante *Opposita* vides ἀδίκων ἘΡΑΣΤΩΝ, et ΜΕΙΡΑΚΙΩΝ ἐξηπατημένων] vbi

A 2

ἐραστῶν

ἐκ ἠνέσχετο, ἔδδὲ πρὸς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἐξέκαμει,
ἐξεῦρε δὲ μηχανὴν ἐκασίς ἀγωγῆς τοιάνδε τινά.

β'. Φράσω δὲ αὐτὴν κατὰ τὰς τῆ Φρυγῶς λόγους
μῦθον πλατῶν. Ποιμὴν ἀνῆρ καὶ μάγειρος¹ ἐβάδιζον

aut de salute eorum desperandum esse; excogitavit ergo artem
eiusmodi, qua eorum animos duceret.

2. Quam ut commode ostendere possim, Aesopico more
fabellam proponam. Pastor quidam et lanio simul incede-
bant:

ἐρασῶν est idem, quod νεανίσκων.
sic et Plutarchus Ἑρωτικῶ p. 754.
D. εἰ δὲ ἄρχει βρέφους μὲν ἢ τίτθι,
— ἘΡΑΣΤΗΣ δὲ ΜΕΠΑΚΙΟΥ etc.
et Noster XXVI, 8. Κρητικῶ ΜΕΙ-
ΡΑΚΙΩ ἀισχρὸν ἘΡΑΣΤΗΝ ἐκ
εἶναι Κρητικῶ ΝΕΑΝΙΣΚΩ ἀισχρὸν
προσάψασθαι ΠΑΙΔΙΚῶΝ. quem
locum ita vertit Cl. Interpres:
IUVENI Cretensi turpe habetur
non AMARE: iuveni Cretensi
turpe habetur amore pueri se
inquinare. Vide, quantum erra-
vit Vir Summus non observata
hac Distinctione. Ita verti oportuit:
PVERO Cretensi turpe ha-
betur non AMARI: iuveni Cre-
tensi turpe habetur tangere pue-
rum amatum. Lyfias quidem,
Orat. in Simona, semel confun-
dit has voces, et appellat νεα-
νίσκον, quem passim vocauerat
μειράκιον. M.

Sectio β'.

ἢ Ποιμὴν ἀνῆρ καὶ μάγειρος]
Μάγειρος lanium potius, quam
coquum, hoc in loco significat.
Illius quidem potestatis men-
tionem non faciunt lexicogra-
phi, cuius eam ob causam
nonnulla proferam exempla.
Plutarch. in Apophth. p. 175. D.

Ὁ δὲ βῆν ἰδῶν σφατῶμενον ὑπὸ [μα-
γείρου] καὶ πίπτοντα ταχέως. Artemi-
dorus Oneirocr. lib. III. c. LVII.
p. 187. οἱ δὲ ἐν ἀγορᾷ [μάγειροι,]
οἱ τὰ κρέα κατακόπτοντες καὶ πι-
πράσκοντες. Dion Chrysostomus
Orat. IV. p. 66. τῆ γὰρ ποιμῆνος
ἐκ ἄλλο τι ἔργον, ἢ πρόνοια καὶ
σωτηρία καὶ φυλακὴ προβάτων, ὥστε
κατακόπτειν (lege ἐχὶ κατακό-
πτειν) ἔ μὰ Δία καὶ σφάττειν καὶ
δέρειν καίτοι ἐνίοτε πολλὰ προ-
βάτα ἐλαύνει [μάγειρος] εἰς ἀνη-
σάμενος, ἀλλὰ πλεῖστον διαφέρει
[μαγειρικῆ] καὶ ποιμεικῆ etc.
Pari ratione locutus est The-
mistius Orat. XIII. p. 171. C.

Ibid. μάγειρος] Bene notat
Danisius, vocem μάγειρος hic su-
mi pro lanio. Exemplis ab eo
adductis adde Synesium De Re-
gno, p. 4. μηδὲ πλῆθος προβάτων
ποιεῖ ποιμένα, ἔ μᾶλλον ἢ μάγει-
ρον, ὃς ἐλαύνει κατακόψων αὐτὰ,
καὶ ἐμφορηθισομένους τε αὐτὰς, καὶ
ἄλλοις δεῖπνον ἀποδωσόμενος. haec
est descriptio lanii, prout patet
ex istis κατακόψων et ἀποδωσόμε-
νος, occisurus et venditurus: vn-
de lanius in Glossario Latino-
Graeco redditur κρεωπάλης et in
Graeco-Latino μαγειρεύω est
lanio.

ἄμφω κοινὴν ὁδὸν ἰδόντες δὲ ἐκ ποιμνῆς ἄρνα εὐτρα-
 Φῆ πλανώμενον, ἀπολειφθέντα τῶν συννόμων, ὥσαντο
 ἐπ' αὐτὸν ἄμφω. Ἦν ἄρα τότε ὁμόφωνα καὶ τὰ θη-
 ρία τοῖς ἀνθρώποις. Ἐρωτᾷ ὁ ἀμνός, τίς ὢν ἐκότερος
 ἐθέλει αὐτὸν μεταχειρίσασθαι καὶ ἄγειν. Ὡς δὲ ἐπύ-
 θετο τάλιθῃ αὐτὰ καὶ τὴν ἀμφοῖν τέχνην^κ, φέρων
 ἑαυτὸν ἐπιτρέπει τῷ ποιμένι λέγων πρὸς τὸν μάγειρον^λ.
 Σὺ μὲν γὰρ δῆμιός τις εἶ καὶ μαιφόνος τῆς ἀρνῶν
 ποιμνῆς, τάτω δὲ ἐξαρκέσει ἂν καλῶς τὰ ἡμέτερα
 ἔθῃ^μ. Εἴκαζε, εἰ βάλει, κατὰ τὸν μῦθον, τὰς μὲν

bant: inter eundem euenit, vt agnum pinguissimum seorsim
 a grege suo viderent aberrare: accurrit vterque. Agnus ergo,
 vt sciret, cui se committeret, (nam tum temporis humano more
 bruta loquebantur) quis vterque eorum esset, exquirat. Vbi,
 quod res erat, cognouit, artemque vtriusque satis percepit, pa-
 stori se tradit: Ianioni contra, Tu, inquit, carnifex es, gregis-
 que nostri crudelis mactator; huic vero gens non inuisa sumus.
 Confer, si placet, ex praescripto huius fabulae amatores illos
 cum

Ianion. hac voce vtuntur *ol LXX*
Thren. II, 21. ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου
 ἐμαγείρευσας, ἐκ ἐφείσῃς *Ianiasti,*
iugulasti. M.

κ ἐπύθετο τάλιθῃ αὐτὰ τὴν ἀμφοῖν
 τέχνην,] Vulgo τάλιθῃ αὐτὰ [καὶ]
 τὴν ἀμφοῖν τέχνην. Contra quam
 iubent mss. Addidisse videntur
 coniunctionem, vt constructio-
 ni facerent satis. Ea vero salua
 fit, si τάλιθῃ sic capias, quasi
 noster scripserat κατὰ τάλιθῃ
 αὐτὰ. Haec enim praepositio
 passim subintelligitur.

l λέγων πρὸς τὸν μάγειρον,] Hae
 voces in Reg. et Harleian. non
 leguntur, et forte Maximo sub-
 duntur, licet faciliorem red-
 dant orationem. Possunt certe
 subaudiri, nec scriptoribus est

inuitatum similia lectoribus
 supplenda relinquere. Vide
 I. Fr. Gronouium ad Senecae
 de Benef. VII. 30. Eas tamen
 in sua versione Paccius expref-
 fit; inque suo libro, si bona
 fide rem gessit, H. Stephanus
 inuenit.

μ τάτω δὲ [ἐξαρκέσει ἂν] κα-
 λῶς τὰ ἡμέτερα ἔθῃ.] Heinsius
 reponit, τάτω δὲ ἐξαρκέσει καλῶς
 τὰ ἡμέτερα ἔθῃ, sic gregem vo-
 cari statuens. Mihi non pla-
 cet emendatio. Vulgo dant
 τάτω δὲ ἐξαρκέσειεν. At codices
 ἐξαρκέσειαν. Lego: τάτω δὲ [ἐξ-
 αρκέσει ἂν] καλῶς τὰ ἡμέτερα
 [ἔθῃ.] Huic vero abunde suffi-
 ciet lana nostra. Possis etiam
 paullo propius, τὰ ἡμέτερα [λή-
 νῃ.]

ερασᾶς ἐκείνης μαγείροις πολλοῖς, τὸν δὲ Σωκράτην ποιμένι ἐνὶ, τὰ δὲ μειράκια τὰ Ἀττικὰ θρέμμασι πλανώμενοις, ὁμοφώνοις ἀληθῶς, ἔ κατὰ τὴν ἐν τοῖς μύθοις ἐξέσιαν. Τί ἂν ἐν δράσαι ὁ ποιμὴν ἔτος ὄρνων τῆς δημίας τῆς τῶν μειρακίων ὄρας ἐφιεμένους, καὶ δρόμῳ ἐπ' αὐτὴν ὠθεμένους; ἄρα ἀνέξεται, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἄγων σήσεται; ἔτω μὲν εἴη ἂν μαιφονώτερος αὐτῶν τῶν δημίων. Οὐκ ἔν θεύσεται, καὶ κοινωθήσει τῷ δρόμῳ, καὶ διώξεται σὺν αὐτοῖς, ἔκ ἐπὶ τῇ ἴσῃ. Καὶ τις ἰδὼν τῶν ἀπειρῶν τῆς τέχνης καὶ τῆς αἰτίας τῷ δρόμῳ, αὐτὸ ἐκείνο οἴσεται, ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ τῶτον θεῖν· εἰ δὲ ἀναμείνη τὸ τέλος, ἐπαινέσεται τὸν δρό-

cum multis lanionibus; Socratem cum pastore vno; adolescentulos Atticos cum pecoribus, quae a grege suo aberrant; nam et hi eodem more inter se loquuntur, reuera tamen, neque pro fabularum licentia. Quid ergo facturus est cum carnifices hos formae insidiari adolescentulorum videbit hic pastor, magnoque impetu accurrere? permittet hoc, tacitusque adstabit? ita ipsis crudelior tortoribus esset. Imo curret, ut illi; insequetur eodem modo, sed alio fine. Et tamen imperitus aliquis, qui artem, quam vterque profitetur, ignorat, aut qui causam currendi nescit, currere vtrumque in perniciem putabit agni, donec finem videbit; tum enim cursum laudabit, imitari cona-

νη.] de qua voce cl. Stanleius ad Aeschlyli Eumen. v. 45. sed ποιητικώτερα videtur, et nimis obsoleta.

Ibid. τῶν δὲ ἐξαρκέσειεν καλῶς τὰ ἡμέτερα ἔδη] Ita erat in priori editione. Vnde conieceram: ἐξαρκέσει, ἂν καλῶς τὰ ἡμέτερα ἔχη huic vero sufficiet, si res nostrae prosperae sint. quod tamen non satisfacit. Cl. Editor legit, τὰ ἡμέτερα ἔρια, quod et mihi olim in mentem venerat. sed deleui, quia vox γάλα, lac,

deesse videbatur. Iac enim, aequae ac lana, fructus erat, quem ex Oibus percipiebant Veteres! vide Epiceterum Enchirid. c. LXIX. Et fieri potest, ut vox γάλα deliteat sub adverbio καλῶς. certe sensus debuit esse: Huic vero sufficiet lac et velle-ra nostra. Paulo ante: τὰληθῆ αὐτὰ καὶ τὴν ἀμφοῖν τέχνην omitti potest Coniunctio, ut τέχνην sit Appositivum. Noster saepe ita scribit. Et Codices eam omittunt. M.

μον, καὶ μιμήσεται τὴν σπερδὴν, καὶ θαυμάσει τὸν Θη-
ρευτὴν, καὶ μακαρίσει τὴν ἄγρην. Διὰ τῆτο καὶ ὁ Σω-
κράτης ἐρᾶν ἔλεγε, καὶ πάντων ἐρᾶνⁿ. καὶ ἐκοινώνει
τῆ δρόμῳ, καὶ ἐδίωκε τὰς καλὰς, καὶ τὰς συνεραστὰς
ἔφθανε, καὶ τὰς δημίους ὑπετέμενετο. Καὶ γὰρ ἦν αὐτῶν
καὶ πονεῖν ἰκανώτερος, καὶ ἐρᾶν δεινότερος^o, καὶ λαμ-
βάνειν εὐσοχώτερος· καὶ πάνυ εἰκότως. Τοῖς μὲν γὰρ
ἄλλοις ὁ ἐρῶς ἦν ὄνομα ἐπιθυμίας ἐν ἡδοναῖς πλανώμε-
νον, ἀρχὴ δὲ αὐτῆ ἀνδρος σώματος ἐρχόμενον εἰς ὀφθαλ-
μὸς, καὶ δι' αὐτῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ῥέον· ὁδοὶ γὰρ κάλ-
λας οἱ ὀφθαλμοί· τῷ δὲ Σωκράτει ὁ ἐρῶς ἦν κατὰ
μὲν τὴν σπερδὴν τοῖς ἄλλοις ὅμοιος, κατὰ δὲ τὴν ἐπι-
θυμίαν διαφέρων, κατὰ δὲ τὴν ἡδονὴν σωφρονέστερος,
κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν εὐσοχώτερος, ἀρχὴ δὲ αὐτῆ ψυ-
χῆς ἀνδρος^p ἐν σώματι διαφαινόμενον. Οἷον εἰ

conabitur diligentiam, mirabitur hunc venatorem, beatam iudi-
cabit ipsam praedam. Quare amare se profitebatur Socrates,
et amare quidem omnes; currebat etiam cum aliis, sequebatur
formosos, rivales suos praeuertebat, omnesque carnificum prae-
cidebat conatus. Nam et laboris erat patientior, et amoris pe-
ritior, et ad capiendum dexterior: nec sine causa. Aliis enim
amor libidinis nomen erat, quod in mediis sine certa sede errat
voluptatibus, cuius fons et origo est flos corporis, qui oculos intrat,
ex oculis in animam dilabitur; prima enim via, qua pulchritu-
do sese insinuat, sunt oculi: at vero amor Socratis diligentia stu-
dioque consequendi similis erat reliquis, libidine differebat; si vo-
luptatem spectes, temperantior; si virtutem, solertior; cuius fons
et origo erat pulchritudo animi, quae e corpore elucebat. Vt si
pulchrum

η πάντων ἐρᾶν,] Vide supra
Differt. XXIV. 4. 9.

Ibid. ἐρᾶν ἔλεγε, καὶ πάντων
ἐρᾶν,] Non omnes, sed pulchros
omnes, vt recte dicitur XXIV, 9.
Haec igitur non videntur esse
integra. M.

ο καὶ ἐρᾶν δεινότερος] Mallem

Θηρᾶν, venari. in hac enim
praecipue versatur huius loci
metaphora. vide, quae praece-
dunt. Paullo post distingue:
ῥέον· ὁδοὶ γὰρ etc. M.

p ψυχῆς ἀνδρος] Socrates apud
Lucianum Vit. Auct. tom. I.

p. 379. Οὐ τῶν σωμάτων ἐραστῆς
εἰμι,

Ξυνείης⁹ ποταμῶ κάλλος λειμῶνι ἐπιρρέον, καλὰ μὲν
τὰ ὑπ' αὐτῶ ἀνθῆ, λαμπρυνόμενα δὲ ὑπὸ τῆ ὕδατος
πρὸς τὴν ὄψιν. τῆτο δύναται καὶ ψυχῆς ἀνθος ἐμπε-
φυτευμένον σώματι καλῶ, ἐκλαμπρύνεται ὑπ' αὐτῆ,
καὶ ἐκλάμπει, καὶ διαφαίνεται. Καὶ ἔστι σωμάτων
ἴσρα ἔδεν ἄλλο, ἢ μελλέσης ἀρετῆς ἀνθος, καὶ οἶον ἐ-
προοίμιον κάλλος ὠραιότερον. Ὡσπερ γὰρ τῆ Ἥλιος
προανίσχει τις αὐγὴ ὑπὲρ ἀκρῶν ὄρων, ἀγαπητὸν
ὀφθαλμοῖς θέαμα διὰ τὴν προσδοκίαν τῆ μέλλοντος
ἔτω καὶ τῆς λαμπρῆς ψυχῆς προανίσχει τις ὠρα ὑπὲρ
ἀκρῶν τῶν σωμάτων, ἀγαπητὸν φιλοσόφοις θέαμα
διὰ τὴν προσδοκίαν τῆ μέλλοντος.

pulchrum cogites fluvium, qui pratulum irrigat; flores enim
quamuis pulchri sint, qui sub aqua sunt, pulchriores ta-
men aquae causa videntur: idem potest flos animae pulchro
innatus corpori; illustratur ab eo, elucet, splendorem suum
transfundit. Ut nihil aliud sit pulchritudo corporis, quam fu-
turae flos virtutis, et maioris quasi pulchritudinis praeludium.
Sicut enim solis exortum fulgor quidam in summitate montium
praecedat, quo vehementer delectantur oculi, quia aliud ex-
spectant; ita animae splendorem splendor aliquis in extremis
corporis partibus praecedat, quo plurimum delectantur philo-
sophi, quia aliud mox venturum vident.

εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἠγάμαι καλὴν.
Vide sis et Xenophontem Me-
mor. lib. IV. cap. 1. 2. Hunc
amorem Coelestis Veneris, il-
lum vero priorem vulgariis fa-
mulum censebant. Himerius
apud Photium Cod. CCXLIII.
pag. 2032. Πανδημῶ δ' Ἀφροδίτῃ
πρὸς τὴν οὐρανίαν ἔδεν κοινόν. ἢ
μὲν γὰρ βεβήλας, καὶ ἔκ καθαρθῆς
τὴν φύσιν, γεννᾷ τὰς ἔρωτας· τῆ
δὲ χρυσοὶ μὲν οἱ παῖδες, χρυσαὶ δὲ
τὰ τρίτων καὶ βέλη· σκοποὶ δὲ αὐ-
τοῖς ψυχῶν νεοτελεῖς καὶ ἀκέραιοι.
Quae ex Platonis Sympof.

3. Nam
p. 318. sunt adumbrata. Hic
amor ad iuvenes solos fereba-
tur, ut eos meliores redderet.
Protogenes apud Plutarchum
Ἐρωτ. pag. 751. A. Ἔρωτος ὁ γνή-
σιος ὁ παιδικός ἐστιν — αὐτὸν ὄψει
— περὶ θῆραν νέων ὄξυ μάλα καὶ
γενναῖον, ἐγκελευόμενον πρὸς ἀρετὴν
τοῖς ἀξίοις ἐπιμελείας. Ast ἐπιτή-
δεια εἰς προσδοκίαν ἀρετῆς τὰ κάλ-
ιστα, prout noster §. 3. loquitur.
Vide tamen Ciceronem Tusc.
IV. 33, 34.

9 οἶον εἰ ξυνείης etc.] Vel
ξυνείης. Diff. XXXII, 4. οἶον εἰ
ξυνείης

γ'. Ἀλλὰ Θεσσαλὸς μὲν ἀγαπήσει πῶλλον^τ, καὶ Αἰγύπτιος πόρτιν, καὶ Σπαρτιάτης σκύλακα. Φιλάνθρωπος δ' ἀνὴρ καὶ Φιλοφρέμων τῶ ζῶσ τῶτ, ἔκατὰ γεωργὸν Αἰγύπτιον, ἔδὲ κατὰ ἵππικὸν Θεσσαλὸν, ἔδὲ κατὰ κυνηγέτην Λακωνικόν. Τῶτοις μὲν γὰρ ἡ Θεραπεία, προοιμίᾳ γε τοῖς ζῶοις πονῶσα^ς. ὁ δὲ ἐραστὴς ὁ Φιλάνθρωπος Θεραπεύει τὰ παιδικὰ ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρετῆς, Θεραπεύει δὲ ἐπιλεξάμενος τὰ ἐπιτηδειότατα, ἐπιτήδεια δὲ εἰς προσδοκίαν ἀρετῆς τὰ κάλλιστα. Τὸ δὲ κάλλος, τὸ αὐτὸ ὄν, ἀλλοιότερον μὲν φαίνεται

3. Nam si Theſſalus equi pullum, Aegyptius vitulum, Spartiata catulum amat; cur qui hominem amat, qui hoc animal deperit, ab Aegypto agricola, aut equite Theſſalo, aut venatore Laconico superabitur? Longe enim alia illorum cultura est, quae ad laborem tantum animalia illa praeparat, quibus postea utatur: cum amator hominis, qui adolescentem colit, nihil aliud, quam communionem virtutis habeat propositam; quod ut fieri possit, eligit ex omnibus maxime idoneos; idonei maxime ad virtutem consequendam sunt, qui maxime sunt pulchri. Iam pulchritudo cum sit eadem, alia tamen videtur

ὄculis

ξυνής παναρχμόνιον τι ὄργανον etc. XV, 5. οἷον εἰ ξυνή τις ὀλκάδα etc. M.

Harleian. προοιμια τε τοῖς ζῶοις ποιῶσα. Forſan reponendum τῶτοις μὲν γὰρ ἡ Θεραπεία προοιμιαται τοῖς ζῶοις πόνως. His enim animalibus cultura labores conciliat; hoc est, bestias, quas memoravit, curant, ut eorum laboribus vel ad utilitates suas, vel ad voluptates utantur. Vide Budaeum Comm. L. G. p. 740.

Sectio γ'.

τ ἀγαπήσει πῶλλον,] Sic Reg. non πῶλον, ut vulgo.

ς τῶτοις μὲν γὰρ ἡ Θεραπεία, προοιμίᾳ γε τοῖς ζῶοις πονῶσα.] Locus est corruptus. Heinſius emendat: τῶτοις μὲν γὰρ ἄλλη Θεραπεία, προοιμια τοῖς ζῶοις πόνως ἔσα. Infeliciter, ut opinor; licet id in interpretando sit secutus. Paccius vertit: *Horum namque obsequium, et providentiae cura, alumnos suos ducit ad laborem.* In Reg. est Θεραπεία προοιμια τε, literis οἱ superscriptis.

ι ἐπιτήδεια δὲ] Praecedit ἐπιτηδειότατα. vnde accuratius foret: ἐπιτηδειότατα δὲ εἰς προσδοκίαν etc. aliter non satis probabit, quod proposuerat, sic Dissert. XXXVIII. εἰκὲν εἶπερ ἔχει τὰ ἀγαθὰ, τὰ τελεώτατα ἔχει τελεώτατον δὲ ἡ ἀρετή: δίδωσι τῶν οὐ ἔχει. de Deo loquitur. M.

A 5

u [ἀλλοίως

μοχθηροῖς ὀφθαλμοῖς, ἀλλοιότερον δὲ ἐρασαῖς νομίμοις
καὶ γὰρ τὸ ξίφος, τὸ αὐτὸ ὄν, ἀλλοιότερον μὲν φαίνεται
τῷ ἀριστῇ, ἀλλοιότερον δὲ τῷ δημίῳ· καὶ τὴν Πηνελό-
πην ἀλλοίως μὲν Ὀδυσσεὺς ὄρα, ἀλλοίως δὲ ὁ Εὐρύ-
μαχος ^u· καὶ τὸν ἥλιον ἄλλως μὲν ὄρα Πυθαγόρας,
ἄλλως δὲ Ἀναξαγόρας, Πυθαγόρας μὲν ὡς θεόν ^x,
Ἀναξαγόρας δὲ ὡς λίθον ^y· καὶ τὴν ἀρετὴν ἄλλως μὲν
διώκει Σωκράτης, ἄλλως δὲ Ἐπίκουρος, Σωκράτης μὲν
ὡς εὐδαιμονίας ἐραστῆς, Ἐπίκουρος δὲ ἡδονῆς. Οὕτω
καὶ καλὸν σῶμα ἄλλως μὲν διώκει Σωκράτης, ἄλλως
δὲ Κλεισθένης ^z· Σωκράτης μὲν ὡς ἀρετῆς ἐραστῆς,
Κλεισθένης δὲ ὡς ἡδονῆς.

oculis improbis, alia legitimis amatoribus: sicut ensis cum idem
fit, alius tamen videtur viro forti, alius carnifici: sicut Penelo-
pen aliter Ulysses videt, aliter Eurymachus: sicut solem aliter
videt Pythagoras, aliter Anaxagoras; Pythagoras ut Deum,
Anaxagoras ut lapidem: sicut virtutem aliter sequitur Socra-
tes, aliter Epicurus; Socrates enim beatitudinem amat, volu-
ptatem Epicurus. Eodem modo pulchrum corpus aliter sequi-
tur Socrates, aliter Clithenes; Socrates enim ut virtutis, ut
voluptatis amator Clithenes.

4. Cum

^u [ἀλλοίως μὲν] Ὀδυσσεὺς ὄρα,
[ἀλλοίως δὲ] ὁ Εὐρύμαχος.] Vulgo
[ἄλλως] Ὀδυσσεὺς ὄρα, [ἄλλως]
ὁ Εὐρύμαχος. Nos Reg. et Harl.
lectionis, quam dedimus, ha-
bemus auctores.

^x Πυθαγόρας μὲν ὡς θεόν.] Vi-
de Diogenem Laërtium viii. 27.

^y Ἀναξαγόρας δὲ ὡς λίθον.] Ori-
genes Philos. cap. VIII. Ana-
xagoras dixit, ἥλιον, καὶ σελήνην,
καὶ πάντα τὰ ἄστρα λίθους εἶναι ἐμ-
πύρους. Praeter eos, quos lau-
davit Menagius ad Laërtii II.
8, 10. vide Platonem de Legg.

lib. X. §. 3. Plutarchum de
Superstit. p. 169. E. Harpocra-
tionem et Suidam in Ἀναξαγό-
ρας, denique scholiastas ad
Apollonii Rhodii I. 498. et ad
Euripidis Oresten v. 980. Huc
respicit etiam Lucianus in Ica-
romenippo tom. II. p. 202.

^z ἄλλως δὲ κλεισθένης.] Caue
legislatozem intelligas, de quo
supra §. 1. Mollis enim et im-
pudicus iste nebulo denotatur,
quem sale defricabant Aristo-
phanes aliique comici. Vide
scholiasten ad Nubes v. 304.
Ranas v. 48. et Suidam.

Seçtio

δ'. Ὅποταν τοίνυν ἀκρίβως ἐρῶντα μὲν τὸν Φιλόσοφον, ἐρῶντα δὲ καὶ τὸν μοχθηρὸν ἄνδρα, μὴ προσείπῃς τὸ γιγνόμενον ὀνόματι ἐνί. Ὁ μὲν ἐφ' ἡδονὴν οἰσεῖ, ὁ δὲ κάλλος ἐρᾷ. ὁ μὲν ἄκων νοσεῖ, ὁ δὲ ἐκὼν ἐρᾷ. ὁ μὲν ἐπ' ἀγαθῶν ἐρᾷ τῶν ἐρωμένων, ὁ δὲ ἐπ' ὀλέθρῳ ἀμφοῖν. ἐκεῖνος τῶν ἐρωτος ἀρετῆ ἐργον, τῶνδε τῶν ἐρωτος ἐργον ὕβρις. ἐκεῖνος τῶν ἐρωτος Φιλία τέλος, τῶνδε τῶν ἐρωτος ἔχθρα τέλος. ἀμισθος ὁ ἐρῶς ἐκεῖνος,μισθοφόρος ὁ ἐρῶς ἕτος. ἐκεῖνος ὁ ἐρῶς ἐπαινετός, ἐπονείδιστος ἕτος. ἐκεῖνος Ἑλληνικὸς, βαρβαρικὸς ἕτος. ἐκεῖνος ἀρήν, ἀπαλὸς ἕτος. ἐκεῖνος ἐσῶς, πτῆνός ἕτος, ἀβεβαιός. Ἐκεῖνον τὸν ἐρωτα ἐρῶν ἀνὴρ, Φίλος Θεῶν, Φίλος νόμων, μετὸς αἰδῶς, μετὸς παρρησίας. ἐκεῖνος καὶ μετ' ἡμέραν τὸν ἐρῶμενον περιέπει καὶ ἀγάλλεται τῷ ἐρωτι, καὶ ἐν γυμνασίῳ συμπλέκεται, καὶ ἐν δρόμῳ συνθεῖ, καὶ ἐν θήρᾳ συγκυνηγετεῖ, καὶ ἐν πολέμῳ συναριστεύει, καὶ ἐν εὐτυχίαις συνευτυχεῖ, καὶ ἀποθα-

4. Cum ergo audies amare philosophum, audies amare hominem improbum; caue utrumque eodem dicas nomine. Quia alter in libidinem fertur, alter pulchritudinem amat; alter inuitus aeger est, alter amat libenter; alter bona illius spectat, quem amat; alter cum pernicie amat utriusque; illius amoris virtus, huius opus est voluptas; illius amoris finis est amicitia, huius simultas; ille amor gratuitus, hic mercenarius est; ille encomio, hic vituperio dignus est; ille Graecus, hic barbarus est; ille virilis, hic effoeminatus est; ille stat, hic volat, nec unquam diuturnus est. Qui illo amore captus est, Deo carus, carus legi, plenus pudoris, plenus libertatis est; ille etiam interdum amatum complectitur, et se oblectat, cum eo in gymnasio luctatur, in stadio currit, in venatione laboris comitem, in bello virtutis focum se praebet; si felix sit, felicitatis consors est; si moriendum est, una moritur;

Seçtio δ'.

α καὶ ἐν εὐτυχίαις συνευτυχεῖ.]
Nihil in hoc eximii: nam et
improbi amatores idem faciunt.

vnde legendum arbitror, καὶ ἐν
ἐτυχίαις συναυτυχεῖ. et in infor-
tunius una cum eo infortunatus
est. caetera enim exempla pe-
tuntur

νόντι συναποθνήσκει καὶ ἔδεν αὐτῷ δεῖ πρὸς τὴν συν-
 χσίαν ἢ νυκτὸς, ἢ ἐρημίας. Ὁ δὲ ἕτερος ἐραστὴς
 Θεοῖς μὲν ἐχθρὸς, πλημμελὴς γάρ· ἐχθρὸς δὲ καὶ νόμῳ,
 παράνομος γάρ· ἀθαρσίας, δύσελπις, αἰδῆς ἄπορος,
 ἐρημία φίλος, καὶ νυκτὶ, καὶ Φωλεοῖς· μηδαμῶ ἀν' ἐδέ-
 λων ὀφθῆναι συνδιημερεύων τοῖς παιδικοῖς, Φεύγων
 ἥλιον, διώκων νύκτα καὶ ὀμίχλην,

Ποιμέσιν ἢ τι φίλην,

κλέπτη δέ τ' ἀγαθὴν^b. Ὁ μὲν ποιμένι ἔοικεν^c, ὁ δὲ
 κλέπτη ἔοικεν, καὶ λανθάνειν εὐχεταί· οἶδε γάρ τὸ κα-
 κόν, ὃ δρᾷ, ἀλλὰ εἰδῶς ὑφ' ἡδονῆς ἔλκεται. Καὶ γάρ
 ἐν τοῖς εὐκάρποις φυτοῖς^d ὁ μὲν γεωργὸς τημελῆς
 πρόσσεισιν, ὁ δὲ κλέπτης ἐμπεσῶν δρέπει καὶ λυμαί-
 νεται καὶ σπαράττει.

moritur; denique ad congressum nec nocte opus habet, nec
 solitudine. Alter contra diis inimicus, libenter enim peccat;
 inimicus legis, legem enim transgreditur; diffidens, exspes, im-
 pudens, solitudinem, noctem, loca tenebrosa captat; nunquam
 luce palam cum amasio versari audet, solem fugit, noctem se-
 quitur et caliginem,

Quam non pastor amat,

sed fur diligit. Alter enim pastori, alter furi similis est, amat
 enim latebras: malum namque, quod agit, non nescit; et cum
 non nesciat, tamen a voluptate trahitur. Sic ad fructiferas ar-
 bores caute accedit agricola; fur violenter carpit, laeditque
 plantas, ac frangit.

tuntur a rebus, quae laborem et
 molestiam habent; gymnasium,
 cursus, venatio, bellum; deni-
 que, mors. M.

^b Ποιμέσιν ἢ τι φίλην, κλέπτη δέ
 [τ'] ἀγαθὴν.] Vulgo κλέπτη δέ
 ἀγαθὴν. A nobis autem stat Har-
 leian. Respicit noster ad Ho-
 mericos hosce:

κατέχευεν ὀμίχλην

Ποιμέσιν ἢ τι φίλην, κλέπτη δέ
 [τε] νυκτὸς ἐμείνω.

5. Si
 Exstant Iliad. γ'. 10.

^c ὁ μὲν ποιμένι ἔοικεν, ὁ δὲ
 κλέπτη ἔοικεν,] Nonne Euange-
 listae scrinia compilavit? vide
 D. Iohannem X, 1. 2. etc. M.

^d ἐν τοῖς εὐκάρποις φυτοῖς]
 Scribo ἐγκάρποις, fructiferis: ut
 μοχ: Καλὸν σῶμα δρᾷ ἀνδρῶν καὶ
 ἐγκαρπον. quae his respondent.
 vide XXVII. ad finem. M.

Sectio

έ. Καλὸν σῶμα ὀρεῖς ἀνθῶν καὶ ἔγκαρπον, μὴ
 χράνης, μὴ μιάνης, μὴ προσάψῃ τῷ ἀνθῶς· ἐπαίνεσον,
 ὡς ὀδοιπόρος Φυτόν ποτε·

Τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶν·

Φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.

Φεῖσαμ τῷ Φυτῷ τῷ Ἀπόλλωνος^ε καὶ τῷ Διός, ἀνά-
 μεινον τῆς καρπῆς, καὶ ἐρασθήσῃ δικαιοτέρον. Οὐ
 χαλεπὸν τὸ ἔργον· ἔ γάρ Σωκράτης μόνον, ἔδὲ Φιλο-
 σόφῃ μόνον. Ἦδη καὶ Σπαρτιάτης ἀνῆρ^ς ἔκ ἐν Λυ-
 κείῳ τραφεῖς, ἔδὲ ἐν Ἀκαδημία γυμνασάμενος^η, ἔδὲ
 ἐν Φιλοσοφίᾳ πεπαιδευμένος, ἐντυχὼν μειρακίῳ βάρ-
 βαρικῷ μὲν, ἀλλ' ἀκρῶς καλῷ καὶ ἀνθῶντι ἀρτι, ἠρά-
 σθη μὲν αὐτῷ· πῶς δ' ἔκ ἐμελλεν· ἀλλ' ἔπεραιτέρω
 τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐπαινῶ τῆς ἀριστείας τὸν Ἀγησίλαον

5. Si pulchri corporis florem fructumque videas, caue
 polluas, caue temeres, caue florem tangas: lauda potius, vt
 viator plantam solet:

Sic propter Apollinis aram

Germen adhuc tenerae conspexi surgere palmae.

Parce Apollinis Iouisque plantae, exspecta fructus, rectius ama-
 bis. Non admodum molestum hoc est; nec enim Socrates tan-
 tum hoc potuit, nec solius est philosophi. Scimus Spartiatam
 quendam, qui nec in Lyceo enutritus, nec in Academia institu-
 tus, nec in philosophia eruditus esset, occurrisse adolescentulo,
 quamuis barbaro, tamen formoso admodum, et qui in ipso aetatis
 flore esset; quem amavit quidem: quidni enim amaret? nunquam
 tamen ultra oculos et adspectum quicquam eius delibavit. Ego plu-
 ris

Sectio ε.

ε Τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶν] Odyss. ζ'. 162.

φ τῷ φυτῷ [τῷ] Ἀπόλλωνος] Vulgo deest vox penultima, quam nos ex Reg. et Harleian. adiecimus.

g Σπαρτιάτης ἀνῆρ] Agesilaum dicit, qui cum Megabaten Spithridatae filium deperiret,

et eum vellet adolescens oscu-
 lari, totis viribus repugnauit.
 Vide Xenophontis Agel. cap.
 V, 4. 5. Plutarchum de Aud.
 Poët. pag. 31. C. et Cedrenum
 pag. 204. D.

h ἐν Ἀκαδημία γυμνασάμενος] Puto Auctorem scripsisse γεγυ-
 μνασμένος, Palliue, vt τραφεῖς et
 πεπαιδευμένος. M.

ι ἢ τὸν

μᾶλλον, ἢ τὸν Λεωνίδην μαχίμων¹. ἀμαχώτερος γὰρ ὁ ἔρωσ ἦν τῷ βαρβάρῳ, καὶ τὰ τῷ ἔρωτος βλήματα τιτρώσκει μᾶλλον, ἢ τὰ Καδύσια, ἢ τὰ Μηδικά. Τοιγαρῶν ὁ Ξέρξης μὲν ἐπέβη Λεωνίδα κειμένῳ, καὶ παρήλθεν ἔσω Πυλῶν. Ἀγησίλαω δὲ μεχρι τῶν ὀφθαλμῶν προσελθὼν ὁ ἔρωσ, ἐνταῦθα ἔση ἐπὶ θυγατρὶ τῆς ψυχῆς μείζον τὸ ἔργον. Δίδωμι τὰ ἀριτεῖα. Ταῦτα δρῶντα ἐπαιῶ τὸν Ἀγησίλαον μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην διώκοντα, ἢ Θεβαίων κρατῶντα, ἢ τὰς μάστιγας καρτερῶντα. ἐκείνα μὲν γὰρ ἦν τῆς τῶν σωματῶν τροφῆς καὶ παιδαγωγίας, ταῦτα δὲ ἔργα ψυχῆς τῷ ὄντι ἡσκημένης καὶ μεμαστιγωμένης.

ris hanc Agefilai fortitudinem facio, quam quae in bello praecclare gessit Leonides: magis namque inexpugnabilis amor erat barbari illius; tum amoris tela magis penetrant, quam Cadusia, aut Medica. Quare Xerxes mortuum calcavit Leonidem, Pylasque ingressus est: at Agefilao cum ad oculos tantum usque processisset amor, in ipsis animi foribus haesit ac remansit; quod maioris virtutis est. Ego certe illi praemium trado. Ego hoc in rebus Agefilai magis laudo, quam cum Tisaphernem insequitur, Thebanos superat, flagra perfert: illa namque ad corporis educationem institutionemque pertinebant; haec contra vere exercitati animi, multisque flagris subacti, signa fuerunt.

DISSERT.

¹ ἢ τὸν Λεωνίδην μαχίμων.] *gnabilis amor erat barbari illius.* ita debuit: *Amor enim victu difficilior erat, quam (Xerxes) ille barbarus.* ὁ ἔρωσ est *Deus Amor*; vnde *telorum* eius mentio, statim: et per τοῦ βαρβάρου vult *regem Persarum*, (non *puerum istum barbarum*, cuius paullo ante facta mentio) qui ὁ βάρβαρος a Graecis scriptoribus centies vocatur. vide Aelianum V. H. II, 13. M.

Quid velit vox vltima, ignoro. vertitur: *quam quae in bello praecclare gessit Leonides.* saltem hoc debuit fuisse τῶν μαχίμων. sed et sic, exemplum desidero huiusce vocis μάχμα, vel τὰ μάχμα, pro, *res in bello gestae.* Sequitur: ἀμαχώτερος γὰρ ὁ ἔρωσ ἦν τῷ βαρβάρῳ. Constructionis et vocum ambiguitas Viro Summo imposuit, qui vertit: *magis namque inexpu-*

Sectio

ΛΟΓΟΣ κς'.

Ἔτι περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς.

Σμερδῖς Θραξ ὑπὸ Ἑλλήνων ἀλξ, μειράκιον βασιλικόν^α, ὀφθῆναι γαῦρον, ἐκομίσθη δῶρον τυράννω Ἴωνι, Πολυκράτει τῷ Σαμῖω. Ὁ δὲ ἤσθη τῷ δῶρῳ, καὶ ἐρᾷ Πολυκράτης Σμερδῖς, καὶ αὐτῷ συνερᾷ ὁ Τήϊος ποιητῆς Ἀνακρέων. Καὶ Σμερδῖς παρὰ μὲν Πολυκράτης ἔλαβε χρυσὸν καὶ ἀργυρον, καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν μειράκιον καλὸν παρὰ τυράννω ἐρῶντος· παρὰ δὲ Ἀνακρέοντος ᾠδὰς καὶ ἐπαίνας, καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν παρὰ ποιητῆ ἐραστῆ. Εἰ δὴ τις παραβάλλοι ἐρωτα ἐρωτι, τυραννικὸν ποιητικῶ· πότερος ἂν αὐτοῖν Φανείη ἐνθεώτερος, καὶ ἐράνιος, καὶ ἄξιος Ἀφροδίτης ἐπνομάζεσθαι, καὶ ἔργον εἶναι θεῶ^β; Ἐγὼ μὲν οἶμαι κρατεῖν ἂν

DISSERT. XXVI.

De eadem Socratis amatoria.

Smerdies, natione Thrax, formae elegantissimae planeque regiae puer, dono a Graecis quibusdam regi Ionico, Polycrati nimirum Samio, donatus est. Quo munere in tantum rex delectatus est, ut puerum vehementer amaret; in quo rivalem habuit poetam Teium, Anacreontem. Et a Polycrate quidem aurum argentumque dono accepit Smerdies, aliaque eiusmodi, quae puerum formosum a rege amatore accipere aequum est; ab Anacreonte contra carmina ac laudes, et quaecunque ab amatore poeta aequum est. Si quis iam utrumque amorem, regium dico poeticumque, inter se componere velit; utrum eorum diuinum magis coelestemque, utrum magis Venere dignum, magisque sanctum visum iri existimas? Ego illum magis

Sectio 1.

^α Ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων [ἀλξ,] μειράκιον βασιλικόν,] Vulgo ὑπὸ Ἑλλήνων, [κάλξς] μειράκιον βασιλικῶ. Sed eo, quo dedimus modo, nonnullos codices habere monuit Leopardus Emend. XVII. 2.

Ac sane Reg. et Harl. repraesentant μειράκιον βασιλικόν. Historiam narrant Aelianus V. H. IX. 4. et Athenaeus lib. XII. p. 540. E.

^β ἔργον εἶναι [θεῶ;] Vulgo ἔργον εἶναι [ἴσιον.] Reg. ἔργον εἶναι [ὄσβ.]